

CONCLUSIES EXPERIMENT 3

Experiment 3 heeft een bijzondere mix van ervaringen opgeleverd. Sommige deelnemers voelden zich sterk betrokken bij bepaalde aspecten van de schilderijen. Anderen vonden het moeilijker om zich in te leven of verbinding te voelen met bepaalde thema's. Zowel de onderzoeker als de facilitator voelden zich na afloop van dit experiment heel erg vermoeid. Over het algemeen heeft het experiment een aantal uitdagingen met zich meegebracht, zowel op het gebied van logistiek als in termen van de ervaringen van de deelnemers. Het experiment heeft daardoor wel een aantal interessante inzichten opgeleverd. Algemene uitdagingen en overwegingen die uit het experiment, de nabespreking en de informele evaluatie tussen facilitator en onderzoeker naar voren kwamen:

- Te persoonlijk: Het experiment werd als te intiem ervaren omwille van de deelname van moeders en dochters, familieleden van de onderzoeker en facilitator, waardoor voornamelijk de onderzoeker zich heel erg ongemakkelijk en vermoeid voelde.
- Ziekte: de facilitator was ziek en vermoeid op het moment dat het experiment plaatsvond. Dit zou de kwaliteit van de begeleiding tijdens het experiment kunnen hebben beïnvloed. Zij kan minder alert zijn geweest, minder in staat om adequaat te reageren op de behoeften en reacties van de deelnemers, en mogelijk minder duidelijk hebben gecommuniceerd.
- Ruimtebeperking: De deelnemers merkten op dat de eerste ruimte te compact was, wat hun bewegingsvrijheid beperkte en hun ervaring beïnvloedde. Bij de tweede oefening in een andere ruimte was er juist meer ruimte, wat een ander soort uitdaging met zich meebracht.
- Communicatieproblemen: Tijdens de tweede oefening, waarbij de deelnemers opstellingen maakten, merkten sommigen op dat ze moeite hadden om elkaars ervaringen te horen of te begrijpen, wat resulteerde in onduidelijkheid en verwarring. De afstand tussen de deelnemers leidde tot luider spreken en herhalen, maar dit loste het geluidsprobleem met de akoestiek niet op in de grote zaal. Deelnemers kwamen dicht bij elkaar om te kunnen horen, wat hun oorspronkelijke posities verstoortte. Daarnaast leek er een gebrek aan synchronisatie tussen de ervaringen van de deelnemers en de interpretatie van de facilitator. Voor een volgend experiment wordt overwogen om met de geluidssystemen van de gidsen te werken.
- Opstellen van de vraagsteller: Het opstellen van de vraagsteller werd als te therapeutisch beschouwd, wat de dynamiek van het experiment beïnvloedde. Na experiment 1 in fase 0 werd dit reeds vastgesteld.
- Discussies over interpretatie: De deelnemers merkten op dat sommige aspecten van het schilderij voor hen anders werden geïnterpreteerd dan voor anderen. Dit leidde tot discussies over persoonlijke ervaringen en percepties. Een van de deelnemers gaf aan dat ze niet goed begreep wat er werd bedoeld met "dromen". Een ander merkte op dat de ervaring van vrijheid voor haar niet helemaal duidelijk was. Er werd tijdens de nabespreking ook gesuggereerd dat leeftijd een rol kan spelen bij hoe mensen kunst en ervaringen interpreteren. Jongere deelnemers merkten op dat ze misschien naïefer waren in hun perceptie, terwijl oudere deelnemers meer terughoudendheid en levenservaring toonden.
- Therapeutisch karakter (belevingsgerichtheid versus kunstwerkgerichtheid): Het experiment had een te therapeutisch karakter, waarbij de nadruk teveel lag op de persoonlijke beleving van de vraagsteller. Sommigen vonden dit aspect waardevol, terwijl anderen meer gericht waren op het begrijpen van het kunstwerk zelf. Een van de discussiepunten in de nabespreking was ook de balans tussen de persoonlijke beleving van de deelnemers en het begrijpen en interpreteren van het kunstwerk zelf. Terwijl sommigen genoten van het zich onderdompelen in hun eigen ervaringen, gaven anderen aan dat ze meer focus wilden op de kunstwerken en de intenties van de kunstenaar.
- Comfortzone van deelnemers: Deelnemers wisten niet goed wat van hen werd verwacht, wat leidde tot scepsis en terughoudendheid. Dit zorgde ervoor dat het experiment moeilijk op gang kwam. Sommige deelnemers, zoals V. en Ka., gaven aan dat ze het moeilijk vonden om in het gevoel te komen en vonden het moeilijk om zich in te leven in de rol van een ander persoon of aspect van het kunstwerk. Bijgevolg vonden ze het moeilijk te begrijpen hoe ze moesten reageren. Het is belangrijk om ervoor te zorgen dat alle deelnemers volledig begrijpen wat er van hen wordt verwacht tijdens het experiment. Tijdens het experiment is het ook essentieel om een omgeving van comfort en veiligheid te creëren, vooral bij het werken met gevoelens en emoties. Ak. benadrukte haar gevoel van ongemak bij het innemen van haar positie en de ruimte die ze innam, wat aangeeft dat het comfortniveau van deelnemers een aandachtspunt kan zijn.
- Duur van de oefeningen: De oefeningen duurden te lang, wat vermoeidheid veroorzaakte bij de deelnemers.

Over het algemeen hadden de deelnemers verschillende gevoelens en interpretaties bij het ervaren van het experiment, variërend van gelukzaligheid en verwondering tot een gevoel van afstandelijkheid of moeite om verbinding te maken met bepaalde aspecten.